

OASE-viering 13 februari 2016 in Immanuelkerk

Voorgangers: Els Bazelmans, Rita van Son, Hans Hak

Thema: Geroepen om *de weg* te gaan

Openingslied: Voor mensen die naamloos, GvL 644

Woord van welkom

Gebed

Omdat wij mensen zijn met gebreken en tekortkomingen
keren wij ons hart tot Hem, die mensen tot leven roept.
U die ons kent, God, wees ons genadig.
U die weet wat in ons leeft
en wat ons bezig houdt,
U die weet wat ons ontbreekt:
spreek ons uw vrede tegemoet,
waarin wij elkaar tot zegen mogen zijn.

Zo kunnen en willen wij elkaar de vrede toewensen.

Lied: Wees hier aanwezig, GvL 647

Gedicht: Naam

Naam die ons wenkt
ons richting geeft
onhoorbaar
soms verloren
in alle ruis die ons omgeeft
roep ons
doe ons weer horen

Naam die ons kent
ons staan en gaan
ons zwerven
ons vergeten
die als wij vallen ons doet staan
roep ons
doe ons weer weten

Naam die ons brood is levensbron
met ons bestaan verweven
naam als een levenslang verbond
jij roept
wij mogen leven

Lied: Wat vrolijk over u geschreven staat GvL 646

Lezing: Marcus 1, 12-15

Levend woord

Er is weinig bekend van het leven van Jezus vóóordat hij door Johannes gedoopt werd in de Jordaan en de woestijn introk. Zijn openbare leven begint eigenlijk bij zijn doop als hij door God erkend wordt en de Geest op hem neerdaalt. Dezelfde Geest drijft hem daarna de woestijn in.

In de 40 dagen van stilte en bezinning wordt hij zich bewust van zijn roeping en opdracht: zijn God van liefde en diens koninkrijk te verkondigen aan allen.

De God, die Jezus gaat verkondigen, wie is dat? We leren Hem kennen in het uittochtboek Exodus, Israëls bevrijdingsverhaal. Hoe handelt God daar?

Hij hoort en ziet het jammeren en de ellende van de onderdrukten in Egypte en Hij reageert erop.

Hij stuurt een mens, naar mensen in nood. Mozes wordt gestuurd naar zijn onderdrukte broeders en zusters, die vluchtelingen worden. God laat zien aan welke kant Hij staat: die van de onderdrukten, de armen, de minsten van de samenleving. En God laat ook zien dat Hij mensen nodig heeft om Zijn werk uit te voeren.

Wat God doet, wordt uitgedrukt in Zijn naam: Ik-ben-er. Ik-zal-er-zijn.

Ik zal er zijn voor mensen in nood en voor mensen, die het voor hen opnemen. Deze God zal er zijn in mensen die willen proberen 'voor elkaar zo goed als God' te zijn. Alles wat er in de Bijbel gezegd wordt over God is bedoeld als levensles, te lezen als levensopdracht. Hoor en zie wat Hij doet – zo moet jij ook doen.

Om 'voor elkaar zo goed als God' te zijn, kan dat? Het is in de geest van de Bijbel te zeggen: het kan. De Bijbel is in zijn geheel een verhaal over een God, die de mensen vraagt, smeekt zelfs, Hem na te volgen in zorg en liefde voor mensen.

Hij ziet de ellende, hoort het schreeuwen om bevrijding – dus jij, doe open je ogen, je oren en je hart voor de vluchteling, die een mens is zoals jij; voor de eenzame mens, de arme, het kind zonder vader, bekommer je om hen.

Hij schept ruimte en vrijheid voor mensen – zo moeten mensen ruimte en vrijheid scheppen voor elkaar. Hij voert weg uit Egypte, angstland, diensthuis, spookverhaal – dus jij, bevrijd je kinderen en voer ze weg uit angstland en diensthuis en uit al de spookverhalen, waarvan de wereld gonst.

Hij geeft ons Zijn liefde, Zijn vriendschap en trouw, zelfs ongeacht of wij die liefde en trouw beantwoorden. Zo'n verbond van vriendschap en trouw zijn wij geroepen te hebben met de anderen – ik laat je niet vallen, ik blijf je trouw.

Jezus van Nazareth heeft het ten volle waargemaakt 'zo goed als God' te zijn. Hij werd één met zijn God, die hij 'abba' noemde, wat vertrouwelijk 'papa' betekent, Vader, van wie hij de zoon werd, God-met-ons.

Hij kent ons mensen, hij heeft onder ons gewoond en ons de weg gewezen hoe te leven, niet alleen voor onszelf, maar in zorg en bekommernis om mensen met hun grote en kleine noden. Hij schroomde niet in te gaan tegen het gezag, de hogepriesters, die de wetten en voorschriften boven de mens stelden.

Er is al heel veel goeds onder mensen. Er zijn van die begenadigden, die het van nature in zich hebben hun leven te leven voor hun medemens en die een heel eind komen met 'zo goed als God' te zijn. Maar wij, die er minder talenten voor hebben en misschien ook wel meer individualisten zijn geworden, laten wij proberen er te zijn voor de mensen, die ons nodig hebben. Een open oor en een warm hart van medeleven zijn weldadig voor wie het mag krijgen en een fijne bijkomstigheid is dat het de gever ook gelukkig maakt.

Dat onze weg 'de weg' mag zijn. Dat wij de helpende handen van God mogen zijn. Dat wij elkaar behoeden en doen leven.

Stilte

Lied: Uit licht en stem, GvL 639

Geloof belijden

Ik geloof in God die liefde is
en die de aarde heeft toevertrouwd aan alle mensen.

Ik geloof in Jezus Christus,
die gekomen is om ons heel te maken
en ons te bevrijden van alle onderdrukking.
Ik geloof in de gemeenschap van gelovigen,
die geroepen is tot dienst aan alle mensen.

Ik geloof in de belofte van God,
dat Hij uiteindelijk zal vernietigen
de macht van het kwaad in ons allen
en dat Hij op zal richten
het rijk van gerechtigheid en vrede
voor heel de mensheid. Amen.

Voedsel voor onderweg

Onderweg zijn we, onderweg in een wereld
waar grenzen tussen volkeren verdwijnen,
een wereld ook waar iedereen
een eigen plek, een eigen thuis zoekt.
Onderweg zijn we, onderweg in een wereld
waar de grens tussen wat kan en wat niet kan
elke dag lijkt te veranderen,
een wereld waar iedereen ooit een grens moet trekken
tussen wat mag en wat niet mag.

Onderweg ben je, al weet je niet waarheen,
al zou je liever blijven waar je bent.
Onderweg ben je naar een toekomst die niemand kent.
Maar een ding staat vast:
je weg zal over lichte en donkere paden leiden,
door zonnige en stormachtige gebieden.
Onderweg zijn we zoals zovelen voor ons,
onderweg in het geloof dat God voor ons uitgaat
en ons in de rug steunt.
Onderweg in het vertrouwen dat God ons de vrijheid geeft
en ons vangt voordat we vallen.

Onderweg zijn we
en we delen met elkaar brood
als teken
dat we het niet alleen kunnen
dat we het niet alleen hoeven
dat we het niet alleen mogen.

Laten we brood met elkaar delen
als teken van onze verbondenheid
met God en met elkaar, voor de weg die wij gaan.

Na het **delen van brood** zingen we het refrein van
Ubi Caritas GvL 528:

Voorbeden: aan begin en einde zingen wij: Keer U om naar ons toe, keer ons toe naar elkaar.

Ieder die dat wil, kan naar voren komen om een persoonlijk gebed uit te spreken en een kaarsje aan te steken.

Onze Vader, oecumenisch

Slotgedachte

Niet jij kiest de weg, de weg kiest jou.
Vele wegen kent het leven, maar van al die wegen
is er één die jij te gaan hebt.
Die éne is voor jou, die ene slechts.
En of je wilt of niet, die weg heb jij te gaan.
De keuze is dus niet de weg, want die koos jou.
De keuze is de wijze hóe die weg te gaan.
Met onwil om de kuilen en de stenen,
met verzet omdat de zon een weg
die door het ravijn gaat, haast niet bereiken kan.
Of met de wil om aan het einde van die weg
milder te zijn en wijzer dan aan het begin.
De weg koos jou, kies jij hem ook?
[Dag Hammerskjöld]

Zegenbede

De Levende zegene en behoede u,
de Levende doe zijn aangezicht over u lichten
en zij u genadig.
De levende verheffe zijn aangezicht over u,
en geve u vrede.

We zingen samen:

Zegen ons en behoed ons,
doe lichten over ons uw aangezicht
en wees ons genadig.
Zegen ons en behoed ons,
doe lichten over ons uw aangezicht
en geef ons vrede.

Slotlied: Uit vuur en ijzer, GvL 531